

Davant les violències masclistes: Tolerància Zero social i Polítiques Feministes transversals!

25N
2019

DIA INTERNACIONAL
PER A L'ERRADICACIÓ
DE LA VIOLÈNCIA
VERS LES DONES

MANIFEST DEL PSC

#25N · #ViolènciesMasclistes · #FeminismeSocialista · #FETSNoParaules

El 17 de desembre de 1999, a través de la resolució 54/134, **l'Assemblea General de l'ONU va declarar el 25 de novembre com el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència envers les dones.** És un dia per reflexionar, i sobretot, per reivindicar. Per reflexionar per part de tota la societat sobre la cultura i valors intrínsecament masclistes que impregnen tots els àmbits de la societat i que no només discriminen la meitat de la població, sinó que inclús, en algun moment neguen que les dones siguin assassinades pel fet de ser dones. També és un dia per reivindicar solucions, la renovació dels esforços per part de totes les institucions polítiques i socials, per lluitar contra aquesta vulneració dels drets humans a nivell global, perquè, com deia la nostra estimada referent feminista, Dolores Renau "Els drets de les dones són drets humans i s'han de garantir".

L'any 2014, Espanya va ratificar el Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència envers les dones (Conveni d'Istanbul) i que és d'obligat compliment.

L'article 15 de la nostra Constitució reconeix el dret a la vida i a la integritat física i moral, sense que, en cap cas, ningú pugui ser sotmès a tortura ni a penes o tractes inhumans o degradants. Per la seva part **l'article 9.2** estableix l'obligació dels poders públics de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives; i remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud.

La violència envers les dones és estructural i històrica. Es troba present en tots els països i cultures, independent del nivell educatiu i la posició social, en totes les seves expressions (verbal, física, jurídica, psicològica, econòmica, social...). La violència masclista és una de les violacions de drets humans més persistents del món, fruit de l'estructura patriarcal que es perpetua amb una insistència ferotge que impedeix el progrés de la societat en general i de les dones en particular, que no poden desenvolupar els seus projectes de vida en llibertat. En el present decenni assistim a una ofensiva visible a escala mundial, europea i específicament, estatal, contra els drets de

les dones i les polítiques feministes per garantir-los.

Aquest any, el 25N no sols és una data especialment significativa perquè **hem superat les mil dones assassinades des del 2003**, any on comencem el recompte oficial, ho és a més perquè ens trobem en una situació en la qual la reacció antifeminista està en les institucions i tenim partits governant, o donant suport a governs i imposant la seva agenda, que neguen fins i tot que aquesta violència existeixi, tot i que les dades demostren que és la primera causa de mort prematura entre les dones, el masclisme mata i ha de ser una qüestió política de primer ordre.

A més, els darrers temps s'han fet públiques diverses violències sexuals grupals que han patit noies molt joves en llocs públics i la trista resposta de la justícia patriarcal ha fet que milers de dones i homes ens mobilitzéssim per denunciar la **cultura de la violació**, tan arrelada pels valors misògins, la pornografia i la prostitució denigrant contra la dona, que ens transforma en mers objectes sexuals subjugades al poder i desig del mascle.

En aquest context, les i els socialistes **reivindiquem les polítiques feministes** com l'eina més útil per fer front als partits neomasclistes: **coeducació, tolerància zero davant la violència masclista i aplicar la transversalitat** feminista a totes les accions polítiques. Les polítiques d'igualtat d'oportunitats i amb perspectiva de gènere, d'educació, salut, acompanyament a la inserció laboral i les polítiques de suport a les persones amb dependència són innegociables i imprescindibles per a una convivència justa i per a alliberar les dones del cicle de violència i de la posició de ciutadanes de segona a què l'androcentrisme les aboca. **Nosaltres som el partit de l'esquerra feminista, el partit dels "Fets, no només paraules". Reivindiquem amb orgull els assoliments polítics estatals, catalans (etapa president Maragall i president Montilla) i als Ajuntaments socialistes.** Els darrers anys s'han produït avanços legislatius molt significatius en matèria de lluita contra la violència masclista: la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència >>>

MANIFEST DEL PSC AMB MOTIU DEL 25N, DIA INTERNACIONAL PER A L'ERRADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA VERS LES DONES

>>> de gènere, la Llei 5/2008, 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, i comptem des de l'any 2017 amb un **Pacte d'Estat Contra la Violència de Gènere**, aprovat pel Congrés dels Diputats també, com la resta, a iniciativa socialista, perquè les dones només han avançat en drets amb governs liderats pel feminisme socialista.

Malgrat el consens aconseguit entorn al Pacte d'Estat, la inacció del govern del PP va fer que quasi no es posés en marxa. Per això, el Govern socialista es va trobar amb qüestions que tenien un caràcter urgent i per garantir la seva implementació va aprovar via el Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere. En un període inferior a 2 anys el Govern del PSOE ha posat en marxa el 82% de les mesures del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere, transferint directament a la Generalitat 12.8M€ l'any 2018, i 13.7M€ aquest 2019, demostrant així el seu ple compromís.

En canvi, **la Generalitat ha reduït la inversió** en polítiques de protecció a les dones un 31,59%. **La seva prioritat només és invertir en la guerra de banderes**, mentre deixen morir la xarxa d'atenció a dones maltractades per manca d'inversió, tal com denuncien 3 informes presentats al Parlament. Tenim nombrosos exemples més d'inàcia: el mes d'octubre de 2018 el Ple del Parlament va aprovar la creació, abans de 6 mesos, del Pacte Català contra la violència masclista a Catalunya. Un any més tard, no s'ha fet res encara. La Moció 59/XII establí que s'havia de posar en marxa, en el termini de 3 mesos, el Pacte nacional per a la lluita efectiva contra la desigualtat retributiva i la feminització de la pobresa, inclosa la creació de programes específics per a les famílies monoparentals femenines, les dones que disposen de pensions no contributives, les dones nouvingudes i les treballadores de la llar. El Govern no ha fet res per posar en marxa el pacte, malgrat que les dones representen 7 de cada 10 persones que a Catalunya cobren menys de 1.000€ mensuals i el 84% de les que treballen estan en els sectors pitjors remunerats. Aquest setembre el Govern hauria d'haver desplegat les UVIF, però no s'està fent malgrat que Catalunya és la comunitat autònoma que menys

ordres d'allunyament dictamina i que es podien finançar amb les transferències directes que ha fet el govern estatal via el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Com a partit socialista, i per tant, feminista, denunciem aquesta inacció del govern català. Per a nosaltres és prioritari, perquè no hi ha democràcia possible si la meitat de la població està sent discriminada. Per això, hem de doblar els esforços per lluitar contra la violència masclista, mantenir-la com a prioritat política i democràtica, aïllar els violents i els qui els donen cobertura política. A més, cal exigir que es reforci el sistema de protecció per a les dones víctimes i es desenvolupin tots els recursos i mesures que es contemplen en el Pacte d'Estat en matèria de Violència de Gènere.

Per tot això reclamem:

- Que la **Generalitat compleixi els acords votats als Parlament** (Pacte català contra la violència de gènere, implementar les UVIF, ...)
- Que el Govern estatal continuï impulsant les mesures recollides en el **Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere** a l'àmbit educatiu, social, jurídic, econòmic, de protecció, conscienciació i sensibilització social.
- Que els Grups Parlamentaris de les Corts Generals tramitin **amb urgència els Pressupostos Generals** que suposaran un increment de les partides destinades a Comunitats Autònomes i Ajuntaments per a la lluita contra la violència de gènere.
- Que tots els **partits democràtics es comprometin a fer front comú** contra aquells partits que ataquen els principis bàsics de la democràcia paritària, els DDHH de les dones, i la lluita contra la violència masclista.
- Enfortir la **Xarxa de municipis lliures de tràfic de dones, nenes i nens per a l'explotació sexual**, impulsada per l'organització feminista *Movimiento Democrático de Mujeres*, on ens locals, de diversos colors polítics, estem lluitant contra aquesta xacra.

Davant les violències masclistes: tolerància zero social i polítiques feministes transversals! Perquè sense drets no hi ha igualtat. Perquè sense igualtat no hi ha llibertat. Ni un pas enrere en els drets de les dones! Fets, no només paraules!